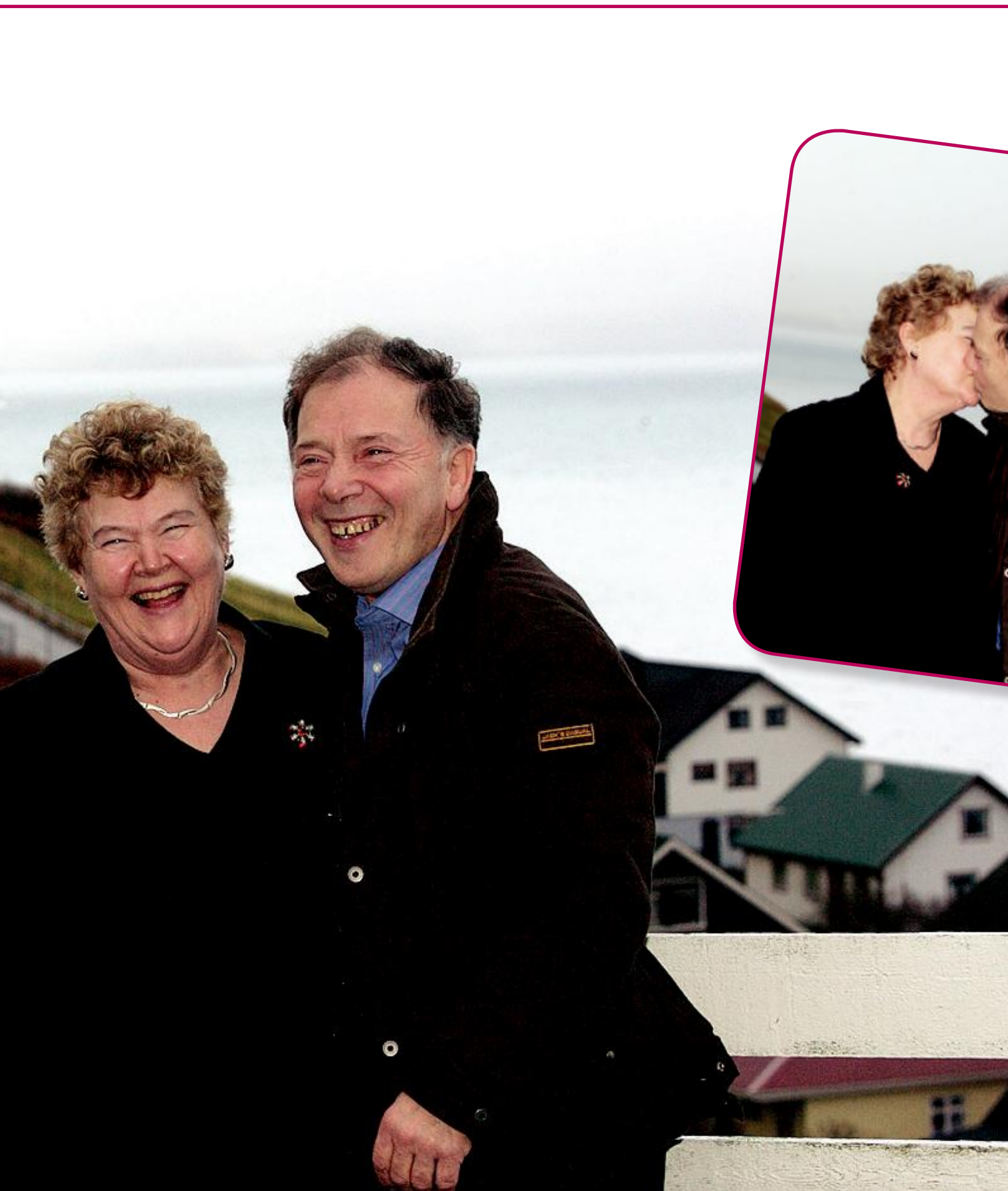

ur gullbrúðleyp

Nú leygarkvöldið 4. apríl hátíðarhalda Emma og Harry Hansen gullbrúðleyp fyrir 250 fólki á Svagaskarði

hana. Eg kundi jú ekki stjála hana. Soleiðis var það tá. Það var seint á kvöldi. Eg bankaði á dyrnar og stóð har so reyður og smæðin í gongini, tá gamli kom oman trappurnar. Men hann var so sjelabliður og bjóðaði mér inn, og so var alt í lagi, sigur Harry.

Men lógin segði, at maðurin skuldi vera 21 og færur fyrri at forsyrgja einari familju, skuldi hann sleppa at giftast.

- Men eg forvann góðar pengar

í fiskiskapi og vit hövdu sum sagt skund. Tí fekk eg skiparin at skriva undir upp á, at eg kundi forsyrgja einari familju. Og so sluppu vit at giftast.

5. apríl 1959 var brúðleyp á Toftum. Og 1. november sama ár kom fyrsta barnið, og eftir trimum árum vóru húsini longu niðurgöldin.

Tílsamans komu fyra ungar í reiðrið hjá Emmu og Harry. Triggir dreingir og ein lítill didda, sum tey tíverri mistu, tá hon var

bara fáar mánaðar gomul. Það var størsta sorgin í samlívinn hjá teimum báðum, sum í ár hava verið gift í fimti ár.

Men soleiðis er lívið sjálvandi, tá vit koma upp í árin saman, eins og Emma og Harry: Ein felags ferð, við góðum og minni góðum upplivingum.

Tí kunnu tey eisini sita her so hugagóð í sofuni í dag, og minnast aftur á eydnuríku ungdómsdagarnar, tá tey bæði funnu saman.

Forelskili er sum várið - áðrenn tú það varnast, stendur tú mitt í tí og skilir ikki, at það nakrantíð fer at enda. Fyri summi endar várið ongantið. Á Sösiálinum fara vit at fortelja sögurnar um, hvat það var, sum hendi, tá ið nøkur þor fyrstu ferð upplivdu várið saman.

